
ПРОГЛААС

Издание на Филологическия факултет
при Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”

кн. 1, 2015 (год. XXIV), ISSN 2367-8585

ХАБИЛИТАЦИИ И ДОКТОРАТИ

На 29.10.2014 г. **доц. д-р Анастасия Ничева Петрова** бе избрана като **професор**. Тя е преподавател по общо и балканско езиковедие във Филологическия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Член е на комисията по балканско езиковедие към Международния комитет на славистите и е ръководител на специализиран Център по балканистика във ВТУ. Научните ѝ интереси са в областта на езиковите контакти, билингвизма и интерференцията в балканския езиков ареал. Автор е на четири монографии и над петдесет публикации в български и чужди издания.

Монографията „Езиковата метафора и балканската картина на света“ (2003) е опит през призмата на доминиращи идеи за метафората като когнитивно-психологически факт да се потърси неповторимостта на балканската езикова картина на света. Богатият набор от балкански езикови метафори за отрицателните емоции е разгледан въз основа на широк културен фон чрез комплексен подход, с привличане на информация от областите на същинското метафорично изразяване и на допълнителните знания, образи и асоциации в речта. Систематизирането на метафоричните модели позволява открояване на универсалните семантични процеси и на неповторимостта в концептуалната мрежа на балканските народи.

Трудът „Концептите в полето ‘радост’ – сходства и различия в балканския лингвокултурен ареал“ (2007) разработва актуален за балканистиката проблем – сходствата в областта на семантиката и дълбинното сближение в езиковите структури, плод на многовековна езикова симбиоза. Събраният и анализиран материал за концептите в полето ‘радост’ потвърждава предположението, че в по-голямата си част те са широко разпространени ментални образувания, задаващи само общата рамка, зад която езиците проявяват удивителна „изобретателност“. Етноспецификата се крие не толкова в създаването на неповторими езикови факти, колкото в различното количество или качествено проявление на универсалните закономерности. Комплексният характер на анализа предлага възможност за изясняване в дълбочина на същността на емоцията и нейната вербализация. Дискутирани са и проблеми на изследователския подход, метаязика, обхвата на езиковия материал, адекватното лексикографско представяне на емоционалната лексика и фразеология и др.

Монографията „Фразеологията на балканските езици. Проблеми и перспективи на съпоставителното изследване“ (2014) е теоретичен труд, който обосновава най-съществените принципи на нов *когнитивно-културологичен подход* към балканската фразеология: когнитивна насоченост, хармонично допълване между синхронията и диахронията като изследователски перспективи, синергетично взаимодействие между езиковите и културните аспекти в семантиката. Необходимостта от такъв подход е продиктувана от лингвистичния статус на фразеологизма като образно номинативно-експресивно средство и от принадлежността на съпоставяните езици към етнолингвокултурната балканска общност. Трудът е принос към усилията на балканската наука за преодоляване на теоретичното разминаване и липсата на обща методология при събирането, обработването и интерпретирането на езиковите данни. Той е добра основа за еднотипно осмисляне на фразеологичната семантика, екипна работа по изработването на електронен общобалкански фразеологичен корпус и съпоставително проучване на фразеологията на балканските народи.

